

Jag står här på ett torg

En fundering med anledning av att Sundsvalls kommunledning utan tanke på arkitekttävling eller byggrätt har stött projektet Torg1, framtaget av en skyskrapsritare från Göteborg som inte fått lov att förstöra sin hemstad.

Jag står här på ett torg.

Jag står vid Hirschska huset
och ser i Norrlandsljuset
mot Handelsbankens borg.

Det är ett väldigt torg,
kanhända störst i Norden,
med folk vid uteborden,
men jag är full av sorg.

För snart kan allt ta slut!
Snart spränger man och pålar!
Här vill man tjäna stålar!
Då körs vi andra ut.

Här vill man täppa till,
man vill exploatera,
förkväva och blockera –
det är just vad man vill!
Det är just vad man vill!

Hit bjöds en arkitekt

som stoppats i sin hemstad.
Han är givetvis hemskt glad,
men Sundsvall är förskräckt.

Han drar en tjusig vals:
”Jag bygger kampaniler!”
Men vad en kampanil är –
det vet han inte alls.

Han staplar sin betong
till våning trettioåtta.
”Där vill jag stå och spotta!”
Sån är hans sanna sång.

Men säg, du som hör på:
Visst trivs du här på torget?
Visst passar ”Projekt Torg1”
Bäst på en sopdepå?
Just på en sopdepå!

Här spelas ett högt spel

med skyhöga kulisser,
och konkurrenspremiss
där bara en tar del.

Så tävlas här i sta'n.
En spelare på banan.
Politiker bär fanan!
En enda man på plan!

Ni som tänkt ut det här,
om ni har tid att svara,
försök då att förklara
vad själva tanken är?

Vår stad är ju unik.
Det är ”Den sista staden”!
Och alla vill vi ha den
i grundmönstret sig lik
principiellt sig lik.

Melodi: Boris Vian / Harold B. Berg. Text: Örjan Torell